

POŽÁR A JEHO NÁSLEDKY

Požáry mají mnohdy strašlivě ničivou sílu. Likvidují vše, co se jim dostane do cesty. A na jeden požár s velkými následky pracovníci malé městské výtopny v jednom městečku nikdy nezapomenou.

Je to už sice docela dávno, ale tento případ nepřestává fascinovat. Jednalo se o jeden z nejrozsáhlejších průmyslových požárů za posledních deset let a zároveň i o jednu z nejhorších havárií energetických zařízení v Česku. Nikdo to nečekal – výtopna již přes sedmáct let vyráběla teplo pro město poměrně hladce, bez žádné závažnější nehody. Dodnes lidé přemýšlejí nad tím, jestli neštěstí způsobila neopatrnost obsluhy, nebo nekontrolovatelná reakce. Nejspíše se však jednalo o kombinaci obou faktorů.

Kotel nezvládl výkon a nezkušení pracovníci

Před lety se město rozhodlo, že teplárenský kotel přestaví a zvýší její výkon. Šlo čistě o peníze – město chtělo energii prodávat dalším subjektům, ale na dostavbu dalšího teplárenského bloku nemělo finanční prostředky. Rozhodlo se proto, že se pokusí z dosluhujícího prvního (a jediného) bloku ve výtopně „vyždímat“ maximum. Město si však neuvědomilo, že taková úprava je riziková. Ještě k tomu všemu navíc výtopna zaměstnávala nezkušené zaměstnance, kteří neměli doposud s tímto typem kotle žádné zkušenosti. Město však nechtělo událost řešit a situace ohledně provozu se tajila.

Nová navážka paliva

Jednoho dne se rozhodlo o navážce čerstvého uhlí do kotle. Bohužel však pracovníci přehlédli, že uhlí sypou dovnitř až moc, a tak začalo nekontrolovatelně hořet. Jeden z pracovníků si toho všimnul, proto zavřel ventil vzduchového sání, aby spalování dále neprobíhalo. Přes netěsnosti v potrubí však dovnitř stále proudil vzduch a plameny začaly pohlcovat budovu pece. Nikdo z pracovníků to však neřešil. Nebyli schopni řešit takové problémy. U kotle se v tu dobu naštěstí nikdo nenacházel. Alarmy vyhlásily evakuaci, mezitím však plameny postihly i strojovnu a neohrožena zůstala jen hlavní budova s velínem.

Reakce starosty města a obyvatel

„Starosta to bagatelizoval,“ stěžuje si občanka města. „Všichni věděli o tom, že to není tak úplně v pořádku a že zde něco hrozí, sepisovala se petice o tom, že lidé by klidně doma

topili elektřinou, jen aby nás nic neohrožovalo. Nyní zde dýcháme smog, který odchází od výtopny již hodně dlouho. Ani vlastně pořádně nevíme, jak to dopadlo, jestli událost řešili, ale podle kvality ovzduší podle mě moc ne.“

Obyvatelé mají zkrátka mnoho důvodů si stěžovat. Lidem také vadí to, co požár po sobě zanechal. „Ani po letech ohořelé torzo nikdo nechce dát do pořádku. Rozpadá se, všude se povalují zbytky, vítr roznáší prach po okolí a skoro každý den na podzim a v zimě město překračuje limity o znečištění ovzduší. Navíc se bývalá výtopna nachází téměř uprostřed města, což je přinejmenším podivné. Ale na to jsme si stěžovali již při její stavbě.“ nesouhlasí s přístupem města místní občan.

Jak to u výtopny vypadá dnes?

Že požár zpustošil téměř vše z bývalé výtopny, se přesvědčíme, jen co se k ní přiblížíme. Za hlavní budovou, jež zůstala zachována, se nachází již ohořelé zbytky a ruiny od staré výtopny, na úklid a likvidaci těchto pozůstatků ještě nedošlo, na místní uhelnaté půdě od popela a škváry roste akorát tak plevel. Že se jednalo o výtopnu, ukazuje už jen nápis na bývalé hlavní budově a komín. Obsah poléťavého prachu je zde kvůli všude se válejícím uhelným zbytkům a popílku asi dvoj- až trojnásobný. Je až neuvěřitelné, že díky dostatečně rychlé evakuaci při havárii se nikomu nic vážného nestalo. Následky jsou však více než zřetelné.

Závěr

Na závěr nezbyvá než dodat, že za nehodu mohl hlavně přístup města. Zapírání, bagatelizace všeho možného a také hrabivost ohledně financí. Vedení města šlo pouze o peníze. Ve skutečnosti je však havárie stále více, než vydělali prodejem energie. Nic z oné havárie by nemuselo nastat, pokud by se nad tím město včas zamyslelo.